

Pondelok 18. apríla 2016

Text: Ž 115, 9 – 13

⁵Ó, kiež sú pevné moje cesty pri zachovávaní Tvojich ustanovení! ⁶Potom sa nezahanbím, keď pohliadnem na všetky Tvoje príkazy. ⁷Ďakovať Ti budem z úprimného srdca, keď naučím sa Tvojim spravodlivým právam. ⁸Ustanovenia Tvoje budem zachovávať; neopúšťaj ma nadobro! ⁹Ako zachová mladík svoj chodník čistý? Keď bude zachovávať Tvoje slovo. ¹⁰Hľadal som Ťa celým srdcom; nedaj mi poblúdiť od Tvojich príkazov! ¹¹Tvoju reč som skryl vo svojom srdci, aby som proti Tebe nehrešil. ¹²Požehnaný si, Hospodine! Vyuč ma svojim ustanoveniam. ¹³Svojimi perami vyratúvam všetky súdy Tvojich úst.

Piesne: ES č. 235, 304

Zamyslenie nad Božím slovom:

Žalmista nás prečítanými slovami povzbudzuje. Povzbudiť znamená dodať niekomu alebo niečomu odvalu, podnietiť niekoho do nejakej činnosti. Keď vyslovujeme slová povzbudenia, neraz sa opakujú na dôraz uistenia. Určite to veľmi dobre poznáte. Ak sa nachádzame v období, keď prechádzame nejakou skúškou, vtedy k nám často zaznievajú slová: „Neboj, ty to zvládneš. Nemusíš sa báť, veď si taký a taký, neboj sa, všetko bude dobré...“ Rovnako aj v prečítanom žalme sa trikrát opakuje výzva „... dúfaj v Hospodina!“, na ktorú v nasledujúcich veršoch zaznieva odpoveď: „... požeňná“.

Žalmista povzbudzuje ľud k dúfaniu v Hospodina, pretože sa nachádzajú v nie veľmi jednoduchom období. Žalmista sa obracia nielen na Izrael, ktorý reprezentuje ľud, s ktorým Boh uzavrel zmluvu, ale aj na dom Áronov, ktorý reprezentuje ľud vyvolený k službe, teda kňazov, a napokon k dôvere v Hospodina povzbudzuje všetkých, ktorí sa boja Hospodina, majú pred Ním bázeň – nechcú Ho zarmútiť svojim nespravodlivým počínaním. Povzbudzuje k dúfaniu v Hospodina, pretože On je Ten, ktorý je pomocou i štítom, pretože On je Ten, ktorý pamätá a požeňnáva, a teda ich dokáže preniesť aj týmto údolím, kde sa im iní vysmieľajú pre ich vieru v Boha, ktorý nie je hmatateľný. On je Boh, ktorý koná – je živý Boh. A dokonca je Boh, ktorý si pamätá. Avšak pamätanie nie je len jednostrannou aktivitou, netýka sa len Boha. Veď na jednej strane my ľudia voláme k Bohu, aby pamätal; ale neraz aj Pán Boh skrze prorokov napomína ľud, aby pamätal. Aká je naša pamäť v tomto prípade? Skutočne pamätáme na to všetko, čo pre nás Pán Boh už vykonal? Pamätáme na to aj v tých ťažkých chvíľach, keď máme neraz chuť Pánu Bohu protirečiť, vynadať či vôbec nič nehovoriť? Pán Boh na nás nezabúda. Nezabúda na svoje deti, ktoré v Krste svätom prijal za svoje. Nezabúda na nás ani vtedy keď sme neposlušní a konáme proti Jeho vôli, pretože stále nám ponúka možnosť nápravy, možnosť návratu k Nemu. Stále sa smieme s pomocou Ducha Svätého navrátiť, dúfať v Hospodina a očakávať na Jeho požeňnanie, ktoré nám zasľubuje. Amen.

Modlitba:

Hospodine, Otče náš nebeský, ďakujeme Ti, že nás uistuješ o tom, že Ty si živý Boh, ktorý sa prejavuje aj v našich životoch. Ďakujeme Ti, že napriek tomu, že my na Teba neraz zabúdame, Ty si na nás nezabudol vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi, ktorý nám otvoril prístup k životu večnému. Amen.

Mgr. Anna Debnárová, duchovná správkyňa v Teologickom domove ECAV pri EBF UK (BAS)